

ORSZÁGOS HIRLAP

Előfizetési árak:
Egész évre 14 frt., fél évre 7 frt., negyed évre 3 frt 50 kr.
Egy hónapra 1 frt 20 kr.
Egyes szám ára helyben 4 kr., vidéken 5 kr.

Főszerkesztő
MIKSZÁTH KÁLMÁN

Szerkesztőség és kiadóhivatal:
VIII. kerület, József-körút 65. szám
Megjelenik mindennap, hétfőn és ünnep után való napon.

II. év.

Budapest, 1898, szerda, január 19-én.

19. szám.

Kriminália.

Az emberiség kenyeret kíván és játékokat. *Panem et circenses.* Enni és mulatni, ez az élet. Ami ezenkívül nemesebb, eszményibb tartalom volna benne, abban már csak itt-ott hisz egy-egy különös ember, akiről nem lehet tudni, hogy szent-e, vagy örült. A nagy általánosságnak, legyen bár neve közönség, tömeg, vagy akár modern demokrácia, ez idő szerint nincs hite egyebben, mint abban, hogy enni kell és mulatni jó.

Enni kell. A sokféle politika közül is, melylyel, a mesterségükre nézve politikusok, bibelődnek, ma már jóformán csak az az egy érdeklő mélyebben a nagy tömegeket, amelyeknek ez a sarkigazság a magva. A finomabb, elmésebb s a régi iskolák szerint művelt politikusok, akik a politika mesterségét hagyományosan intézik, hiába mérgeződnek azon a durva és közönséges politikán, melynek csak ilyen egyszerű és bestialis tartalma van. Ezek a tanult szaktekintélyek úgy ülnek ma még a tényleges politikai hatalomban, mint a tudomány, irodalom és művészet nagyfejlű az akadémiákban. Még fujják régi szép nótaikat, de nincs többé Kaledónián nép, a kit felgyujtsanak énekükkel.

Faczér szabólegények, a kaplánál tovább merészkedő csizmadiaik, aratástól huzódó kubikosok, meg effélék törnek elő, s az új politikát kurjongatják, melynek

szörnyen népszerű és érthető summája, hogy enni kell. S noha a mai látszat a politikában sohasem biztos előjele a holnapi valóságnak; ma szinte úgy látszik, hogy ezé a brutálisan egyszerű, művészietlen, nem szép és nem elmés politikáé a jövő. Mert hívő és életre-halálra elszánt tömegek ma csak ez egy politika mögött állanak. Közjogi elvekért, szabadság-eszmékért ma nem volna lehetséges forradalmakat csinálni. Még nemzetiségért, nyelvért is aligha. Nem kapni rá ezer meg ezernyi lelkes közembert, aki kész magát agyonlővetni s felakasztatni eszményekért, melyekben hisz, holott nem érti azokat. A szocialisták ma az egyetlen forradalomképes elem. Milliók, meg milliók volnának készen tűzbe rohanni ezért a praktikus, de alacsony eszményért: hogy enni kell.

És amidőn az átlag-ember mint politikus ily hitetlen és eszménytelen józanná dühödött, ugyanekkor az átlag-ember mint társadalmi lény élvezni is kívánja az életet és mulatni akar.

De istenem, mikor az átlag-ember oly szegény, hogy mindennapi kenyeré is inkább csak politikai program, mint bizonyos valóság, hogyan szerezze meg az élvezeteket, a mulatságokat?

E részben segítségére siet a politikai és a társasági élet temérdek botránya, a mi mind igen élvezetes és ingyenes közmultság. Mikor pedig ezek egy időre el-

fognak, akkor itt van a kriminális. A kriminalitás soha sem fogy el, mert szünetlenül seregesen vállalkoznak új meg új embertársaink arra, hogy hajmeresztő gáztettekkel szolgáljanak rá a közkiváncsiság halájjára és a büntetőtörvényesé-
kek nyilvános előadásaira.

Az már a kiváltságos ember, aki a drága színházba járhat. Az átlag-ember már legfeljebb a komédiának amaz epilógusában vehet részt, mikor a művészök kocsijából kifogják a lovakat. Hanem azért a drága színház korán sincs olyan érdekes és izgatón mulattató, mint a kriminális, ahova bárki bejuthat, akár mint közönség, akár mint tanu, akár mint vádlott. S még ha nem juthatunk is be személyesen minden érdekes bűnügy végtárgyalására, lelkünkkel ott vagyunk valamennyin. Mert nincs a világon semmiféle egyéb írott vagy nyomtatott betű, amelyet annyiban és oly lázas mohósággal falnánk, mint azt, amely kriminális tettekről és perekről ad tudósítást.

Imhol, Páris messze van és mégis ott csüngünk a Dreyfus-ügyön, meg a Walsin-Esterházy-ügyön. S miután élénk sajnálatunkra ezek már befejeződtek, mind ama többi ügyön, ami még ezekből következhetik. A nagy érdeklődés nem egyébért van, csak mert az ilyen bonyolódott s a nyilvánosság elől részben elvont hazaárulási kriminalitás felette pikáns, izgatón multságos. Az, hogy

A közigazgatási vályu.

A biraköröm erősebb, mint a vas, mert a vas, ha egyszer elkopott, el van végleg kopva, a birka körme azonban újból kinő. Így történt, hogy a község külső határában a nyájak elrontották a vályut, mivel a nyájak ivásközben beleálltak lábaikkal a vályuba s bár mint volt ez a vályu hozzáértő mesterek tudománya szerint vassal vasalva, csak elkopott. Kilyukadt az oldala. A nyájak ezt szomorúan vették tudomásul, mert e lyuk folytán nem maradt meg a víz a vályuban, hiába merte tele a juhász.

Igy persze nem maradhat a bürge és a juhász be is üzent egy arrajáró emberlől a közsébe, hogy elromlott a vályu.

— No, mondta a bíró az üzenetvivőnek — ez furesa.

— Már miért volna furesa?

— Hát hogy elromlott a vályu.

— De magam láttam, bíró uram, erősködött az ember. Megmutatta a juhász. Olyan lyukas az, mint a Bodárovcics József ködmőne. (József ugyanis a hivatalos koldus a faluban s ez okból lyukas ködmőnenben kell járnia.)

— Hm, vélte a bíró — az nem elég. Az nem numerus, mivelhogy kelmed ma még nem hivatalos ember.

— Ma még nem, esett beszédbe a hirhozó, megörülve igen nagyon annak az egy szónak, amit politikából ejtett ki a bíró. — Azonban amit látok, azt csak látom.

— No igen, — hagyta rá a bíró és méltóságosan legyintett a kezével. Ő könnyen legyinthetett méltóságosan, mert ő volt a legnagyobb ur a községben s az ilyennek minden-

féle illik. Ha Bodárovcics József legyintene így, elvonnék tőle a lyukas ködmönt s csak a jó isten tudná megmondani, hogy miből építene akkor tornáczos házat.

— Hanem — mondta a legyintés után a bíró — ide hivatalos szem szükségeltetik. Mert ez hivatalos dolog. Ennélfogva köszönjük kendnek a hiradást, a többit pedig majd elintézi a község.

A községháza nagy szobájában ott ült mind a hat esküdt a padokon. Őt élt belőlük. Szerezsán Milos pedig aludt. Ez nem is állt föl, de a többi felállott, mert a bíró most olyképp nyújtotta ki a balabbik keze kisujját (suta volt az öreg), mint mikor kiküldetésbe szokott rendelni hivatalos személyeket.

A kiküldetés... Szép dolog az, az a kiküldetés. Jóformán ez a legkedvesebb az egész világon. Magyarország felé abban utazik manapság, azon oknál fogva, hogy a kiküldetésnek hátránya nincs, ellenben vannak előnyei, mik napidij néven neveztetnek és summa summárum számoltatnak el. Nem lehet hát csodálni, hogy a hat esküdt közül fölállt azonnal az öt eleven. Nem lehet csodálni annál inkább sem, mert az ő évi fizetésük a községnél kétszáz forint, ellenben a megválasztásukra hatszáz forint költenek el. Eszerint némileg érthető az esküdték fölállása, kik is a bíró felé fordulván, kérdő tekinteteiket reá szögezték (ismét kivendő Koranktev Lyuba, aki handzsál s ez okból nem néz oda, ahova akar. Csak oda nyul).

Azt mondja a bíró:

— Esküdt léssen kiküldendő a vályu tárgyában.

A segédjegyző azonnal föl is jegyzi, hogy

esküdt küldendő ki a juhalkánál kilyukadt vályu tárgyában.

Erre így szól Drága Milos esküdt:

— Nem jól lesz az az irás.

— Már miért? — kérdezi a bíró, ama hires Obálics Obrád.

— Mert esküdtnek kellene oda, nem pedig esküdt — mondja Drága Milos. — Egy ember nem ember. Hivatalban.

Obrád bíró a föltámadt zajt olyképp esendesíti, hogy kopog az asztalon a pipája makájával. Mikor eziránt rendbe jönnek, szól megint lassu szemrehányással:

— Egy ember, egy ember. De egy embernek két szeme van. Két szem eleget lát azon a vályun. (Ez czélzás volt Karancsev Lyubára, aki sanda léteire sohasem tudott egyenesen a szolgabíró szemébe nézni. Már pedig az egyenes tekintet adja meg a becsületet, különösen, ha még a szemöldökét is egyenesen szurósra fésüli az ember.) — Ennélfogva Drága Milos kiküldeték, hogy nézze meg, igaz-e a vályu híresztelt kilyukadása.

Most már nem bánta Milos, ha elmarad a második hivatalos személy. Kiment, befogott a forspontos kocsiába, azon hazahajtott, s megrakván magát tarisznyával, kulacsával és dohánynyal, utnak is eredt ki a pusztára.

Most, hogy a községi forspontos lovai megindultak Drága Milossal, azonnal gyorsabban halad a történet. Milos ugyanis aznap kiért a falkához, megdeputálta a vályut és belátta, hogy abból már soha többé ivóedény nem lesz. Ezt elvégezve, letelepültek a juhászokkal, kártyáztak egy kicsit. Milos nyert három juhásjt, meg egy feketére szívott pipát.

Dreyfuson, ha nem is épen igazságtalanság, de mindenesetre kegyetlenség történt, nem valami sokkal szerzi meg azt a roppant figyelmet, melylyel a tömeg kíséri az ügyet. A tömegnek eszeágában sincs a humanitás, az csak mulatni akar. Boldog, midőn új vádlottat kap Walsin-Esterházyban, s midőn ennek ügyét is végigmulatja, telhetetlenül kér még valamit. S az a feltevés, hogy e titokzatos párisi kriminalitásokban a katonai bíróságok csupa hamis ítéleteket hoztak, hogy az elítélés egy nagy botlás, a felmentés egy óriási gazság s hogy voltaképp az egész Franciaország a vádlottak padjára való — mindez a feltevés, mondón, olyan élvezet a tömegnek, mint Sevillának egy oikaviadal.

Mikor pedig itt helyben folyik egy hitvesmérgezési bűnügy végtárgyalása, az emberek néhány napig jóval boldogabbnak, mint máskor. Az emberek persze asszonyok is, sőt ezek leginkább.

Mily jó a sors! Néhány héttel ezelőtt még irigykedve kellett belgaföldi Bruges városára gondolni, hol az urak és hölgyek egy órnagy hitvesmérgezési perében gyönyörködhetek. Most itt helyben megkaptuk körülbelül ugyanazt a kriminálist, csak a vádlott volt szeretőtartó, nyalka órnagy helyett egy diurnistáskodó technikus. Igen ám, de Brugesben felmentették a vádlottat, náunk pedig elítélték — s ez mégis csak nagyobb *heccz!* Kivált, mert így módunkban van fejünket csóválni a szigorú bíróság felett, amelyiket azonban lenéztünk volna gyöngeségeért, ha felmentő ítéletet hozt volna.

A fő azonban az, hogy néhány napig igen jól mulattunk e kriminálist *circensis*-en. Dámáink nem sajnálak jókor felkelni és nagy tolettet csinálni, hogy igen szép kalapokkal és felöltökkel töltsék meg a tárgyaló-termet. E nagy kriminálist tragédia mellett a zsaroló-nemzsaroló or-

feumdámának ide-oda tolonczolása, elfogatása, szabadonbocsátása szintén elmulattatta a népet, mely a kriminálist bohózatot is kedveli. S mintha kifogyhatatlan volna a szerencsénk, közben a képtolvaj orvos középfa drámájának utolsó felvonása is lejátszódott, melyben igen eredeti volt, mikor a vádlott, mint önmagának psychiatriai szakértője, azt a véleményét adta, hogy ő, önmegfigyelése szerint, *leszámazásában terhelt.*

Szóval, az emberiség nem panaszkodhatik sehol, de nálunk most különösen nemi, hogy nincs mulatsága. Kriminálist játékokat kap bőven. Torontáli és bácskai hírek után ítélve, sokkal bővebben, mint kenyereit.

A finom, elmés, művelt politikusok pedig csinálják tovább az országok, a világrészek és az egész világ politikáját *lege artis*, a hagyományos eszmények, elvek és módok szerint. S buzogván ők a maguk mesterségében, alig veszik észre, mint siklik ki kezükből hovatovább teljesen az emberiség sorsa. Azé a zordon, nagy, új emberiségé, mely csak egy politikát szeret, azt, hogy enni kell. S a melynek legnagyobb élvezetet nyújtó, legfőbb mulatsága a — kriminálist.

A Bánffy esztendeje.

Az ülészak végeztével, midőn kedvelt híveinek csak rövid levelet ír a király, a nemzetől sem várhat hosszú dicséretet a törvényhozás. 1896. november óta a törvénytár nem szaporodott izmos kötetekkel. Ez dicséretnek is megjárna ugyan, de most ne vétessék annak. A monarchia befejezetlen házi pörét jelenti a törvényeknek ez a fogyatékos sorozata és mutat arra, hogy nem volt eléggé termékeny a munka. Vége az ülészaknak. Az ülészak meddő volt. Vége az obstrukciónak. Az obstrukció is meddő volt. Először, másodszer, mint az árverésen mondják.

A törvényhozásnak e vékony sikere, a program keves pontja nem való arra, hogy

tőle melegen bucsuzzunk. De míg az ország házára nézünk, megszólal a sarokban a hamupipóke, kit eddig csak szürke köntöséről ismertünk, megszólal szorényen a magyar politika és azt mondja: „Reám is gondoljatok.” — Igaza van neki. Az ülészaknak nem voltak sikerei, az obstrukciónak sem voltak sikerei, de voltak sikerei a magyar politikának. Mintha megismételné ez a fényessé vált leányzó a Bismarck szavát: „Nem a törvényhozásban van a cselekvés, hanem a kormányzatban.”

Az ország hajója (bocsássanak meg publicisztikai elődeink, hogy e szép metaforát kiássuk a sirból), az ország hajója megy beláthatatlan vizeken, kőd és puszkaporfellegek között. Meg vannak ércztáblára vésve a nautikus szabályok, tudjuk a mappáról, hogy hol várhatni összeütközést... Oh kellemetlen metafora, tovább kell már most füzni... Tehát a hidon alul vagyunk mindannyian, élünkön ott vannak az első tisztek, a votum consultativum boldog tudatában. S a kapitány vezet s a ködben, a puszkaporfellegek között nagyszerűen vezet. Noha új hajózási szabályokat nem is hoztak egy esztendő óta, noha tehát nem szaporodott a kodex. A kapitány azért pompásan tartja magát a hidon. Ezzel vége is a metaforának.

A valóságban már most előttünk áll báró Bánffy Dezső. Zömök kezével mintha visszamatatna az elmúlt esztendőre: „Amit nem alkotott meg a törvényhozás alkotmányban, azt megalkottam én kormányzatban. Ez az esztendő a millenium éve után a báró Bánffy Dezső esztendeje vala. A millenium éve elnyomott engem, amellet kicsiny voltam; az 1897-ik esztendő fölemelt engem, mert cselekedtem, nem csupán ünnepeltem. A törvényhozás helyett is cselekedtem ebben az esztendőben. Nem mondhatom ki, de csakugyan nagy voltam ebben az esztendőben.”

Ime, az esztendőnek, a milleniumra következő ülészaknak lisztáján összeállítva szépen: A magyar tisztképzést 1897-ig csak óhajítani tudtuk. Ezernyolczszázkilencvenhétben előállt Bánffy és letette a törvényhozás asztalára a feketesárga kardbojtot, nemzetiszínű

Másnap pedig bevitte megint a forspontos és Milos jelentést tett a bírónak a vályu mibenállása tárgyában.

— E helyett újat kell csináltatni — intézkedett a bíró és azonnal elrendelte, hogy árlejtés tartassék a helyszínén. Azért a helyszínén, hogy jól odamérje az italó kutak közé az ács. Továbbá azért a helyszínén, hogy ott csinálja meg az ács és ne kelljen külön fuvarral kiszállítani. Takarékosan kell banni a község vagyonával — vélte a bíró. Mert ha gazdag is a község, csak elfogy a vagyon, ha nem kímélik. A helyszínén továbbá azért is, hogy — különben senkinek semmi köze az indokoláshoz.

Az árlejtés meg is tartatott. A bíró volt kint meg két esküdt s el is vállalta egy meseterember az új vályut. A leghíresebb ács volt az a környéken, de talán a világ minden ácsai között, pedig közöttük oly kiváló emberek is voltak, mint szent József. Ez a bizonyos, akiről itt szó most van, a Vélity Pája nevezetű. Ő például a gerenda oldalára ragasztott ötförintos bankót egy szkercecsapással úgy levágja onnan, hogy sem a gerendának baja nem esik, sem a bankónak.

Fogadásból szokta azt csinálni, aki nem hiszi, próbát tehet vele, ha van kidobni való ötförintos bankója. Ilyen ember Vélity Pája, aki elvállalta a vályut tizenhét forintért, két forintért pedig a rávaló vasalást. Ezzel aztán másnap visszajöttek a bírók s rendben volna minden. De ép mikor a napidijakat utalványozták egymásnak, mondja a bíró:

— Baj van, mivelhogy a régi vályut pedig el kell újra árverezni.
E czéliből harmadnap újból kimentek s

negyednap visszajöttek, miután Vélity Pája megvette a régi vályut nyolcz hatosért (tiszán csak a szép nagy szögek kedvéért, amik benne vannak. Mióta a sátoros czigányokat pusztítják, nincsen valamire való kovács az országban). Ezt így most már tökéletesen eligazították, hetednapra pedig kiküldték Jakoblyev Isza esküdtet, hogy nézze meg, vajjon csakugyan maga Vélity Pája csinálja-e a vályut. Mert az nem járná, ha valami értetlen emberre bizná ezt a munkát. No, ez az óvakodás körülbelül fölösleges volt, mert ahogy Jakoblyev Isza kiment, látta, hogy csakugyan tulajdon maga Vélity Pája dolgozik ott, készítő szorgalommal a régi vályuból az újat. Isza ebben meg is nyugodott és referált otthon, hogy Vélity csakugyan maga dolgozik.

Ily szorgos gondnal készült a vályu s igazán nem lehet panaszkodni, hogy a közdolgoiban nincs meg a kellő ellenőrzés, mert a bíró az örökké alvó Szerezsánt is kiküldte egyszer, nézné meg, hogy micsoda bádógokkal borítja Vélity a vályu külső falait. Fontos kérdés ez, mert például fényes bádóg ilyen helyre nem való. Abban bámulja magát a birka, mint tükörben szokás és elfelejt inni. Szerezsán sem talált semmiféle hibát odakint, mert a bádóg, amelylyel Vélity odakint dolgozott, nem volt fényes, sőt rozsdás. Szerezsán másnap hazament, jelentést tett s egyben tudatta, hogy holnapután alighanem ki is mehet már az átvevő bizottság, mert akkorra készen lesz a vályu.

Obrád bíró ezt tudomásul vette, azonban úgy okoskodott, hogy ilyen alighanemes jelentésre nem lehet intézkedni. A község vagyons

elvégre is nem arra való, hogy egész bizottságokat küldjenek ki egyszerre s úgy lehet, nem is lesz kész akkorra a vályu. Ez okból még egyszer kiküldte a pusztára Okotics Szimót, hogy tapasztaljon mindent körül. Inkább egy embernek fizessék a napidiját, mint négynek. Szimó kiment, Szimó bejött s jelentette, hogy csakugyan át lehet már venni a vályut. Kész van és Vélity Pája olyan büszke rá, hogy ki sem lehet mondani. Erre aztán kiment az ötagu bizottság harmadnap s nem negyednap jött be, hanem ötödnap, mivel némi áldomást is csináltak és vissza is nyerték azonnal Vélity Pájától a tizenkilencz forintot.

Most már van vályuja a birkáknak odakint a pusztán s két-három esztendőig semmi gond arra nem lesz. Obrád bíró bölcsesége így elintézte a dolgokat. Gyorsan és ügyesen, a közdolgoknál szükséges és köteles ellenőrzéssel ment a munka. Mindössze a számadásokban tűnik föl kissé ez a kiadási tétel:

Egy nagy új vályu a pusztai falakához 107 frt 40 kr.

— Százhet forint? — kérdezi a szolgabíró mikor egyszer beletekint. — Nem sok ez, bíró ur?

— Hát — mondja a politikus Obrád — vannak olcsóbbak is, főbíró ur. Ezt azonban Vélity Pája csinálta, a híres ács . . . aki a bankót úgy levágja a gerendáról, hogy semmi baja nem esik.

Obrád ennyire jólelkű ember. Dicséri Páját, s magamagát nem említi. Pedig ő is le tudja vágni a bankót (anélkül, hogy előbb a gerendára kellene ragasztani.)

selyemmel átszőve. Azután jött az Imperator Rex, elmondván budai tószóját. Ezernyolczszáz-kilencvenhétig a Mátyás király kövein tószozó császárokról csak álmodni mertünk. Mire továbbá következett a tiz szobor király-idyllje. Nagyszerű volt harmadiknak. Az elsőt természetesen kisajátították azok, akik nem tudták rendes forgalmi uton megszerezni, a másodikat kisajátították a véletlennek, a harmadikat kisajátították a kvótaemeléseknek. De mind a három azért fényes köntös a hamupipőkének, a magyar politikának. És kicsoda ugyan egy alkotmányos nemzet politikai szimboluma, ha nem az, aki felelős ezért a politikáért?!

Fiumét kivéve, ma mindenütt csendes a tenger, a kapitány pihen egy napot és az ember mély megilletődéssel néz fel reá a hidra. Most ráér törölni a homlokát, a kicsufolt, a zaklatott kapitány. Pihenő órájában nem hall dicséretet sem; akik értékét tudják, de elvből nem ismerik el, azok hallgatnak kötelességből; akik értékét tudják, és nyíltan, szabadon elismerhetnék, azok szintén hallgatnak, mert félnék a megvádolástól. Pálmákat *nyujtani* sem lehet büntetlenül. A jövő fog ennél fogva Bánffyról beszélni ilyen szóval: a cselekvés a vezér, a retorika és a többi nem egyéb pennás vezérkarnál.

Elmondjuk ezeket abból az alkalomból, hogy az elmúlt ülészak parlamenti hangjai közül mindössze csak egy nevezetes akkord hallatszik ki: a taps, amely Bánffynak verődött össze.

Ez az esztendő a Bánffy dicsőségét jelenti. S ez a dicsőség megnyitja szerencsés kormányzásának a következő esztendőket.

POLITIKAI HIREK.

A képviselőháznak délelőtt tiz órakor ülése van.

Országgyűlés. A törvényhozás két háza ma már megnyitotta második ülészakát s míg a képviselőház a királyi kézirat felolvasása után holnapra halasztotta a megülést, addig a főrendiház mindjárt meg is alakult.

A főrendek választásának eredménye a következő:

Jegyzők lettek: gróf Cziráky Antal, Gáll József, gróf Korniss Károly, Latinovics János, báró Nyáry Jenő, báró Rudnyánszky József, Szabó Jenő és gróf Széchenyi Bertalan.

Háznagynak gróf Szápáry Istvánt választották meg.

Végül újból megválasztották a közjogi és törvénykezési bizottság harminczkét, a pénzügyi bizottság harminczegy, a közlekedési és közigazgatási bizottság harminczhárom és a naplóbiráló bizottság harminczkét tagját.

A pénzügyi bizottság új elnöke. Széll Kálmán, mint értesülünk, kijelentette, hogy hajlandó elfogadni a pénzügyi bizottság elnökségét és erről már értesítette a miniszterelnököt.

Az alsólendvai választás. A képviselőház nyolczadik bíráló bizottsága ma délelőtt Fest Lajos elnöklése alatt folytatta a kérvénnyel megtámadott alsólendvai választás tárgyalását. De a tanuallomásokról fölvetett, sok száz jegyzőkönyvvel ma sem végzhető s egy csomó jegyzőkönyv még holnapra is maradt. A tanuallomások azonban nagyon érdekesek és meggyőzően bizonyítják, hogy a néppárti Marsovszky Endre emberei milyen erőszakos eszközökkel dolgoztak Mandel Pál ellen.

A folytatlagosan fölolvastott tanuallomási jegyzőkönyvek szerint egyes választók kijelentik, hogy Mandelre akartak szavazni, de látván, hogy életük és vagyonuk veszélyben forog, kényszerűségből a néppárti jelöltre szavaztak. Mások meg azt vallják, hogy a plébánosuk a templomban választási dolgokról izgatottan szónokolt, úgy, hogy a nép is megbotránkozott benne s azt mondták, hogy nem is mennek többé templomba,

mert már megunták ezt a dolgot. Egyes Mandel-pártiak úgy nyilatkoztak, hogy már szégyeltek is a templomba menni, mert a plébános őket mindig szidalmazta. Az uradalmi erdész előadja, hogy Beliczán őt s több Mandel-párti választót a fölízgatott néptömeg agyonveréssel fenyegette, betörték a korcsmát, a korcsmáros egy egyn kezéből, aki föl akarta gyujtani a korcsmát, kiverte a gyufát s végre is a helyszínen megjelent katonaság tette lehetővé a menekülésüket, de a történetek által megfélemlített több Mandel-párti választó semmi szin alatt nem mert a választásra elmenni. Egy beliczai fuvaros azt vallja, hogy erőszakkal a plébániára hurcolták, nem engedték onnan távozni s azzal fenyegették, hogy ha Mandelre szavaz, leszúrják őt is és a lovat is. Többen azt tanúsítják, hogy a beliczai lelkész a templomban egész prédikációjában a választással foglalkozott s izgató beszédével a nőket és a csöcselüket valóságos vallási örjongsébe hozta, úgy, hogy a nép a kormánypártiakat követ dobálta, többeket megvert, úgy, hogy legnagyobb részük nem is mert a választásra elmenni. Több közsébeli választó előadja, hogy a választás színhelyére akarván menni, keresztben álló kocsi-val zárták el az utat előlük, kövekkel dobálták meg őket, egyeseknek a fejét is beverték, úgy, hogy több Mandel-párti választó megfordult és hazament, mások meg a választás után csak kerülő uton mentek a községükbe visszatérni. Egy választó azt vallja, hogy a választás idején beteg volt s helyette a saját neve alatt a vejét szavaztatták le Marsovszkyra. Egy tanu azt jelenti ki, hogy a néppártiak téglával fejbe ütötték, egy karóval megverték s ő vérző fejjel ment be Lendvára s Mandelre szavazott.

Az oláh nemzetiségi agitáció. Az aradi román körökben, mint Aradról táviratozzák, nagy feltűnést keltett, hogy a budapesti lapok nemcsak a nemzetiségek végrehajtó-bizottságának *tiltakozását* közzölték két nappal előbb, mint a román lapok, holott ennek titokban kellett volna maradnia, amíg a nemzetiségi lapokban meg nem jelent, hanem még a József főherczeg-szállóban tartott titkos tanácskozás híteles jegyzőkönyvét is közzölték. Emiatt szerfölött izgatottak a románok, mert most bizonyosan tudják, hogy a beavatottak valamelyike súlyos indiszkrecziót követett el. A „Tribuna Poporului“ táborához tartozó emberek elégedetlenkednek, hogy a románokat egyedül csak *Coroianu* képviselte az értekezleten és nagyon jellemzőnek tartják azt a Budapestről érkezett bizalmas értesítést, amely szerint *Coroianu* a József főherczeg szállóban tartott értekezletet megelőző napon a *miniszterelnöki palotában hosszabb ideig időzött.*

Választások és jelölések

a szabadelvű pártkörben.

A szabadelvűpárt ma választotta meg kisebb házi bizottságai tagjait és kijelölte a képviselőházi bizottságokba küldendő tagjait, kisebb-nagyobb kivétellel a régiakat. Feltűnést keltett az igazságügyi bizottságból a Chorin Ferencz kihagyása, aki a legutolsó évtizedekben majdnem minden igazságügyi alkotásban tevékeny részt vett kimagasló képzettségével és szorgalmával. Komolyabban kellene venni az igazságügyi dolgokat. Ellenben igen helyes volt, hogy Emmer Kornél egy olyan bizottságba tétetett át, ahol nem érti a dolgokat, mert ott nem tehet annyi időbeli kárt, mint az igazságügyiben. Egyebekben a kijelölések megnyugtató hatást keltettek.

A párt elnökévé pedig báró Podmaniczky Frigyes választották, alelnökeivé gróf Csáky Albint, Lukács Bélát és Vargics Imrét, igazgatóvá Dókus Ernőt, jegyzőkévé gróf Bethlen Balázst és Radvánszky Györgyöt.

A párt *igazgató választmányának* tagjaivá megválasztották: gróf Andrassy Sándor, Bauszner Guidó, Csernátóny Lajos, Csipkay Károly, Dedovics György, Gromon Dezső, Justh György, Kammerer Ernő, Király Ferencz, Magyar-Kossa Géza, Matuska Péter, Piukovics József, Rakovszky Géza, Semsey László, Simó Lajos, Szily Pongrácz, Tallián Béla, gróf Thoroczkay Miklós, Urbanovszky Ernő és gróf Wass Béla.

A párt *végrehajtó bizottságának* tagjaivá lettek: gróf Andrassy Gyula, gróf Andrassy Tivadar, Baresay Kálmán, Belicska Béni, gróf Bethler András, gróf Degenfeld Lajos, Falk Miksa, Fluger Károly, Hegedüs Sándor, Hieronymi Károly, Klobusiczky János, Kubinyi Árpád, Lónyay Sándor, Miklós Ödön, Mikszáth Kálmán, Rohonyi Gyula, Szabó Imre, Széll Kálmán, Szerb György, gróf Tisza István, Urányi Imre, Viktorisz Miklós.

A párt *kijelölő bizottsága* tagjai lettek: Apáthy Péter, Berzeviczy Albert, Bornemisza Ádám, Crausz István, Dókus Ernő, Fenyvessy Ferencz, Fest Lajos, Gajári Odön, Köszeghy Sándor, Kristóffy József, Kabos Ferencz, Láng Lajos, Mohay Sándor, Münnich Aurél, Nedeczey János, Örley Kálmán, Papp Géza, Popovics István Vazul, Pulszky Ágost, Radó Kálmán, Ragályi Béla, Szaplonszay Miklós, gróf Teleki Sándor, Tisza Kálmán.

A párt *hirlop-bizottságába* beválasztották: Beksics Gusztáv, Falk Miksa, Fenyvessy Ferencz, Gajári Odön, Hegedüs Sándor, Herczegh Ferencz, Kammerer Ernő, Mikszáth Kálmán, Molnár Antal, Szóts Pál és Werner Gyula.

Ezután kijelölte az értekezlet a képviselőház alelnökeinek *Berzeviczy* Albertet és *Láng* Lajost, a képviselőház jegyzőinek gróf *Esterházy* Kálmánt, *Molnár* Antalt, *Nyegre* Lászlót, *Perczel* Bénit és *Dedovics* Györgyöt, a képviselőház háznagyának *Csávossy* Bélát.

Kijelöltettek továbbá a Ház bizottságaiba és pedig:

a gazdasági bizottságba: Bornemisza Ádám, Dániel Márton, Jónás Ödön, Kobek István, Molnár Antal, báró Nopcsa Elek, Vargics Imre, gróf Wass Béla;

az igazságügyi bizottságba: Beksics Gusztáv, Engelmayer József, Fabiny Teofil, Fest Lajos, Fluger Károly, Groisz Gusztáv, Joanovits István, Kola János, Matuska Péter, Mohay Sándor, Nagy Mihály, Nedeczey János, Neumann Armin, Psik Lajos, Sámuel Lázár, Széchenyi József, Szivák Imre, Tomasics Miklós, Veszter Imre, Zsigárdy Gyula;

a kérvényi bizottságba: Beldi László, Blaskovics Sándor, Capdebo Ferencz, Feszty Béla, Köszeghy Sándor, Molnár Béla, Nedelkovicz Tivadar, báró Perényi Zsigmond, Radocza János, Szőgyény László, Szuhányi Ferencz, gróf Vay Ernő, Vojnics Sándor, Zsámbokréthy József;

a könyvtári bizottságba: gróf Esterházy Kálmán, Ferdicska Kálmán, Goldis József, Herczegh Ferencz, Kammerer Ernő, Lehóczky Antal, Szaplonszay Miklós, gróf Széchenyi Tivadar;

a közigazgatási bizottságba: Ágoston József, gróf Andrassy Tivadar, gróf Batthyány Tivadar, Dedovics György, báró Fiáth Miklós, Heltai Ferencz, Inánovits Iván, Király Ferencz, Kovácsy Sándor, Lánchy Leó, Lónyay Géza, Neisedler Károly, Rakovszky Géza, Rosenberg Gyula, báró Solymossy Lajos, Sréter Alfred, Szájbely Gyula, Szemere Attila, Tarajossy Sándor, gróf Zay Miklós;

a közigazgatási bizottságba: Aidinger János, Baresay Kálmán, gr. Batthyány Lajos, Belicska Béni, Crausz István, Dániel Gábor, gr. Degenfeld Lajos, Földváry Miklós, Gyurkovich György, Hajdu József, Janits Imre, Kardos Kálmán, Lónyay Sándor, Mara László, Ruffy Pál, Szabó Imre, Tallián Béla, gróf Tisza István, Török Bertalan, Zsámbokréthy Emil;

a közlekedési bizottságba: Adamovics Béla, gróf Berchtold Arthur, gróf Bethlen Balázs, Halász Zsigmond, Harsányi József, Justh György, Konkoly-Thege Miklós, Kovács Pál, Lnkács Béla, Maléter Zoltán, Márkus József, Rudnyánszky Béla, Smialovszky Valér, Szende Béla, Szentpály Jenő, gróf Thoroczkai Miklós, Tolnay Lajos, Urányi Imre, Végth Arthur, Weisz Berthold;

a közoktatási bizottságba: Bessenyei Ferencz, Ciocán János, gróf Csáky Albin, Dániel Márton, Kammerer Ernő, Kiss Albert, Mezei Mór, Molnár Antal, Nyegre László, Óváry Ferencz, Pap Samu, Pildner Ferencz, Sághy Gyula, Sándor József, Szinnyey-Merse Pál, Tuba János;

a mentelmi bizottságba: Binder Vilmos, Chorin Ferencz, Engelmayer József, Janicsáry Sándor, Kabos Ferencz, Klobusiczky János, Konkoly,

Héjassi József békéscsabai kereskedő ellen a gyulai királyi törvényszék részéről. Csódbiztos Balogh Samu törvényszéki bíró; tömegmondnok dr. Margócsy Miklós ügyvéd; bejelentési határidő 1898. február 16; felszámolási határidő 1898. márczius 11.

Kőbányai sertéspiac, január 18. Magyar elsőrendű: Fialat nehéz (páronként 320 kilogrammon felüli súlyban) 50—51 krajczárig. Közép (páronként 251—320 klgig terjedő súlyban) 50—51 kr.

Budapesti konzum-sertésvásár, január 18. A ferencvárosi petrolumraktárnál levő székes fővárosi konzum-sertésvásárra 1898. január 17-én érkezett 207 drb. Készlet január 15-éről 289, összes felhajtás 1096 drb.

Budapesti szurómarhavásár, január 18. A mai vásárra felhajtott 53 drb élő barány, 206 drb élő belföldi és 31 drb élő növendék borju.

Bécsi sertésvásár, január 18. A mai vásárra 9589 darab sertést jelentettek be és a vásár kezdetén felhoztak 4543 darab süldőt és 4060 darab magyar zsir-sertést, összesen 8603 darabot.

Közlekedés.

A tavalyi tulkiadások. Az állami számvivőszék jelentése szerint, melyet a múlt év harmadik negyedében történt hiteletterésekről az országgyűlés elé terjesztett, a bányászat és pénzverés körüli beruházások címénél 150,000 forint tulkiadás merült fel azért, mert a zólyombreznő, breznő-bánya-tiszolczi helyi érdekű vasút részvénytársaságnak a számára biztosított állami hozzájárulás még hátralékos részét egyszerre kifizették.

Pénzügy.

Negy városok közhitele. Mig Magyarország székes fővárosa Budapest, 4 százalékos kölcsönét tavaly mélyen a névértéken alul tudta csak értékesíteni, addig Páris városa 1886-ki 3 százalékos kölcsönét most konvertálja 2 százalékos kölcsönre. Azonban már 1892-ben is konvertálta Páris városa kölcsöneinek egy részét 2 és fél százalékra és ez a kölcsön most névértéken felül jegyeztetik a tőzsdén.

is szólva Londonról, amelynek 2 és fél százalékos Metropolitan kölcsöne közel 102 százalékon jegyeztetik, a kis Belgiumban egész sereg olyan város van, amely 2 és fél százalékra kap kölcsönpenzt.

Osztrák-magyar bank. Amint már néhány nap előtt jeleztük, január hó második felében igen nagymérvű visszafizetések történtek a banknál, ellenben a nyílt piacon olcsóbb lévén a pénz, a bankhittel kevésbé vétetett igénybe.

Az államvasutak főlössége. A magyar királyi államvasutak igazgatósága folyó év január 12-ikén 500.000 forintot szállított be folyó évi pénztári főlösség gyanánt a központi magyar királyi állam-pénztárba.

Kereskedelmi czéggjegyzések.

Aradi törvényszék: Thury László fúszkereskedő-Arad. Hacker Manó posztó- és szabókellékek kézműáru-kereskedő Arad. Buchsbaum és Társa férfidivat kereskedők Arad.

Nagy-Szebeni törvényszék: Lupea Nicolae Iui Juon szatócs Dél (Szebenmegye). Eperjesi törvényszék: Grosswirth Jakab fiai sajtkereskedők Héthárs.

Balassa-Gyarmati törvényszék: Szommer Károly Balassa-Gyarmat. Ifj. Büchler Pál Fülel. Büchler Henrik Fülel. Nyitrai törvényszék: Fried Márk Lestyén.

Szombathelyi törvényszék: Asober Regina Muraszombat. Mayer Henrik Szent-Gotthárd. Zilahai törvényszék: Ábrahám Jakab Zsibó. Hary Márton Zilah. Haupt Géza Tasnád.

Erzsébetvárosi törvényszék: Köhalmi takaré- és előlegezési részvénytársaság Köhalm. Alapítke 40.000 ft. Elnök Melas Vilmos. Gyulafehérvári törvényszék: „Zlagneana” takaré- és hitelintézet részvénytársaság Zalatna. Alapítke 50.000 korona.

BUDAPESTI GABONATÖZSDE.

Budapest, január 18.

Ma éjjel gyenge havazás volt az ország keleti részeiben. Remélhető, hogy mielőtt komolyabb fagy beáll, a földek mégis megkapják hótakarójukat.

A gabonaüzletben ma sem fordult elő valamelyes említésre méltó mozzanat. Az a körülmény, hogy a fumei hajófuvar-piacon élénk kereslet mutatkozik buzafuvar iránt — amiről mai lapunkban megemlékeztünk — nem háborgatta a kedélyeket, mert elvège egyelőre csak kalkulációkról van szó és a kalkulálás nem jár semminemű kötelezettséggel, épp úgy, mint az eddigi Laplata-kinálatok is minden obligó nélkül voltak.

Különböző statisztikai jelentések foglalkoztatták a gabonacsarnok látogatóit. Newyorki sürgöny szerint, az amerikai kikötők és kereskedelmi gőczpontok látható készlete a következő volt:

Table with columns for date (jan-15-én, múlt héten, 1897, 1898) and bushel amounts for buza and tengeri.

A multheti állományhoz képest tehát buzában 1,015.000 bushelni apadás, tengeriben 1,616.000 bushelni gyarapodás mutatkozik.

További kábelsürgöny az amerikai kivitel multheti alakulásáról számol be és pedig kített az export az atlanti kikötőkből:

Table showing export data for Angliába, Franciaországba, Belgiumba, Németországba, and a kontinens más országaiba, with columns for bushel, tengeriben bushel, and lisztben zsák.

Utban van a tengeren:

Table comparing grain prices in England and on the continent, with columns for 'az utolsó héten' and 'az utolsó előtti héten'.

Végül Londonból telegrafálják Anglia heti hozatalának mennyiségét, amely kített:

Table showing weekly grain arrivals from London, with columns for 'a múlt héten' and 'az utolsó előtti héten'.

A mi a külföldi gabonapiacokat illeti, Newyork 1/2 centig terjedő áremelkedést jelzett buzában, főleg a „visible supply” apadása és a kivitel élénk kereslete folytán. Buzából elkelt 1,300.000 bushel, tengeriből 160.000 bushel.

Az európai piacokról délután beérkezett sürgönyök közül kiemeljük a parisi, amely szerint a kész buza 10 centimesnyi árcsökkenést szenvedett, míg a későbbi határidőt 10—15 centimest nyertek árúban.

Saját üzleti forgalmunkból kiemeljük még, hogy a buzaprolongálások májusra egyelőre szünetelnek, mert ma 11 forint 40 krajczáron is kínálták a határidőt, anélkül hogy vevő akadt volna.

Buza.

Elkelt néhány ezer métermázsza magyar buza. Finomabb árut tartott, gyengébb minőségűt, változatlan áron vettek.

Előfordult eladások buzában.

Table with columns for quantity (Mennyiség miniszálban, ö vagy uj), origin (származás), and price (ár, netto 100 klgig).

Hivatalos jegyzések buzában.

Table with columns for origin (Tiszavidéki, Pestvidéki, Fejérmegyei) and price details (F A J, 100 kilogr. árszámítás).

Raktárállomány buzában és lisztben: A fővárosi körraktárakban 165.100 métermázsza buza és 89.200 métermázsza liszt; a Silosban 47.800 métermázsza buza, a nyugati pályaudvaron 81.990 métermázsza buza és 3708 métermázsza liszt.

Határidőüzlet buzában: Buzában kevés üzlet volt, ingadozó irányzat mellett.

Előfordult határidőkötések buzában.

Table with columns for Határidő, Dél előtt, and Dél után, and sub-columns for 'készet', 'forgalom', and 'zárlat'.

Hivatalos határidőjegyzések hazában.

Table with columns: Határidő, Déli tőzsde zárkálata, Leszámoló árfolyamok. Rows include márcs. and szept. with sub-columns for január 18. and 17. in terms of pénz and áru.

Rozs.

Készárúzet rozsbán: Nagyobb tételekben kínálják, de üzlet kevés jött létre. Ma is ajánlottak egy hajórakomány román rozsozt tavaszi szállításra...

Előfordult eladások rozsbán.

Table with columns: mennyiség mázsában, ó vagy u, származás, minőség megj., átadási hely, ár, netto 100 Kgr-ért, Kész vagy 8 óra.

Hivatalos jegyzések rozsbán.

Table with columns: ó vagy u, faj, hektoliterenkint suly kilogrammban, 100 kilogramm készpénz ára frtől frtig.

Raktárállomány rozsbán: A közraktárban 43.400 métermázsa; a nyugati pályaudvaron 11.774 métermázsa.

Határidőzet rozsbán. Rozsbán csekély üzlet volt, változatlan áron.

Előfordult határidőkötések rozsbán.

Table with columns: Határidő, Délelőtti és déli tőzsde, Délutáni tőzsde. Rows include március and szeptember with sub-columns for Kezdet, forgalom, zárlat.

Hivatalos határidőjegyzések rozsbán.

Table with columns: Határidő, Déli tőzsde zárkálata, Leszámoló árfolyamok. Rows include március and szeptember with sub-columns for január 18-án and 17-én.

Takarmányfélék.

Készárúzet takarmányfélékben. Tengeri változatlan kevés forgalom mellett. Árpa szilárd, finom minőségű árúért jobb árakat fizetnek.

Előfordult eladások takarmányfélékben.

Table with columns: Mennyiség méter-mázsaiban, ó vagy u, faj, minőség, átadási hely, ár, netto 100 Kgr-ért, Kész vagy 8 óra.

Hivatalos jegyzések takarmányfélékben.

Table with columns: Árú, ó vagy u, Faj, Hektoliterenkint suly kg.-ban, 100 kg. készp. frtől frtig.

Raktárállomány takarmányfélékben: A közraktárban 54.000 métermázsa árpa, 15.000 métermázsa zab, 86.500 métermázsa tengeri. A Silosban 1000 métermázsa zab, 19.700 métermázsa tengeri.

Határidő-üzlet takarmányfélékben: Ugy tengeriben mint zabban kevés üzlet volt, változatlan áron.

Előfordult határidőkötések takarmányfélékben.

Table with columns: Árú, Határidő, Délelőtti és déli tőzsde, Délutáni tőzsde. Rows include Tengeri and Zab with sub-columns for kezd., forgalom, zárl.

Hivatalos határidőjegyzések takarmányfélékben.

Table with columns: Árú, határidő, déli tőzsde zárkálata, Leszámoló árfolyamok. Rows include Tengeri and Zab with sub-columns for január 18-án and 17-én.

Gabona- és lisztforgalom.

A v. kir. közp. statisztikai hivatal az 1897. évi január hó 16. este 6 óráig január 17. este 6 óráig Budapestre vasúton és hajón érkezett s innen elszállított gabonaküldeményekről és a budapesti fővármihatalnál előjegyzett gabona- és lisztmennyiségekről a következő kimutatást teszi közzé:

Table with columns: Az áru megnevezése, Érkezett, Elszállított, helyi forgalomba. Rows include buza, rozs, árpa, zab, tengeri, összesen.

Table with columns: Az áru megnevezése, Visszküldött, Az áru megnevezése, A visszküldött. Rows include buza, rozs, árpa, összesen.

BUDAPESTI ÉRTÉKTŐZSDE.

Budapest, január 18.

Egyetlen egy hullámvérés volt a mai tőzsdének; aztán megint elcsendesült minden. Reggel jobb árfolyamokat jelentettek Bécsből, mert ott a cseh helytartónak a nyelvkérdésben tett nyilatkozatai ismét fölélesztették a reményt, hogy mégis csak megegyeznek valahogy az ellenségeskedő nemzetiségek. Támogatta a barátságosabb irányt még a reggeli lapok ama hirt is, hogy az osztrák hitelintézet tényleg megkötötte az üzletet, amaz új szerkesztői irógépre nézve, melyet a napokban említettünk és melynek furcsán formált neve az, hogy: „Telescripteur”.

Az előtőzsdén: Leszámoló bank 254.75-255, Osztrák hitelrésztv. 356.20-356.75, Osztrák-magyar államvasut 343.25-343.75. Közúti vaspálya 402.50-401.50, Rimamurányi 249.50, Drasche 740-750, frton köttetett.

Délelőtti 11 órakor zárulnak: Osztrák hitelrésztvény 356.60, Magyar hitelrésztvény 383.-, Aranyjradék 121.15, Koronajradék 99.55, Leszámító bank 255.-, Jelzálogbank 274.-, Rimamurányi 249.50, Osztr.-magy. államvasut 343.50, Ipar-és kereskedelmi bank 105.-, Déli vasut 81.50, Villamos vasut 278.50, Közúti vasut 402.-.

A délutáni előfordult kötések: Közúti vasut 402.-, 401.50, Magyar hitelrésztvény 383.25, Magyar leszámító bank 255, Osztrák hitelrésztvény 356.90-355.90, Osztrák-magyar államvasut 343.50-343.75, Fonciére 116, Téglá és cement 100, Drasche 725-735, ált. közszénb. 118, Ujlaki téglá 270.

Dijbiztosítások: Osztrák hitelrésztvényekben holnapra 2.-2.50 frt; 8 napra 5.50-6 frt; utójára 7.-8.- frt.

Délutáni 1 óra 30 perczkor zárulnak:

Table with columns: Magyar aranyjradék, Magyar koronajradék, Magyar hitelrésztvény, Magyar ipar és keresk. bank, Magyar jelzálogbank, Magyar leszámító bank, Rimamurányi vasmű, Osztrák hitelrésztvény, Déli vasut, Osztr.-magyar államvasut, Közúti vaspálya, Villamos vasut.

Az előtőzsdén: Osztr. hitel. 356.10-356.30, osztrák-magyar államvasut 342.75-343.-, frton köttetett.

Délután 4 órakor zárulnak:

Table with columns: Osztrák hitelrésztvény, Magyar hitelrésztvény, Osztr.-magyar államvasut, Leszámító bank, Jelzálogbank, Rimamurányi vasmű, Közúti vaspálya, Villamos vasut, Ipar és keresk. bank, Déli vasut.

TERMÉNY- ÉS ÁRUTŐZSDEK.

Budapest, január 18. Zsiradók áru keresett volt és szilárdabb irányzatot követett I min. városi disznózsír 53 1/2 frton köttetett,

Hivatalos jegyzések.

Table with columns: Faj, Ar 100 kilogramm-érték, Pénz, Árú. Rows include Disznózsír, Szalonna, Szilva, Szilva Határidőre, Szilvat, Szilvat, Kerekmag.

Eudapesti vásárcsarnok.

Budapest, jan. 18. A mai vásár irányzata nagyban való forgalomban és az egyes cikkeknek a következő volt: Husnál a forgalom csendes, árak szilárdak. — Baromtinál lanya, árak szilárdak. — Halban lanya, árak szilárdak. — Tej és tejtermékek csendes. Tojásnál csendes árak estek. — Zöldségnél lanya. — Gyümölcsnél csendes. — Fűszereknél csendes. — Időjárás: boros, hideg. A központi vásárcsarnokban nagyban eladott élelmi cikkek hivatalos árjegyzése a következő: Has. Marhahus hátulja I. 46-56 frt, II. 40-46 frt. Birkahus hátulja I. 30-38 frt, II. 28-30 frt. Borjúhús hátulja I. 52-64 frt, II. 48-54 frt. Sertésbors elsörendü 52-54 frt, vidéki 46-50 frt. (Mindem 100 kilonkint.) Kolbász füstölt 60-72 kr (kilonkint). Sertészor hordóval 53-0-53-5 frt (100 kilonkint). — Baromfi (élő). Tyuk 1 pár 1-10-1-40 frt. Csirke 1 pár 0-70-1-00 frt. Lud hizott kilonkint 0-50-0-53 frt. — Különfélék. Tojás 1 láda (1440 drb) 37.0-39-0 frt. Sárgarépa 100 kötés 2-4.00 frt. Petrezselem 100 kötés 3.00-4.00 frt. Lenecs m. 100 kiló 14-18 frt. Bab nagy 100 kiló 10-16 frt. Paprika I. 100 kiló 30-45 frt, II. 18-30 frt. Vaj közöns. kilonkint 70-80 frt. Vaj-téa kilonkint 1.00-1.40 frt. Burgonya-rózsá 100 kiló 2.00-2.80 frt. Burgonya sárga 100 kiló 2.60-3.20 frt. — Halak. Harcsa (élő) 0-40-1-20 frt 1 kiló. Csuka (élő) 0-20-1.- frt 1 kiló. Ponty dunai 0-35-0-60 frt.

Szesz.

Budapest, jan. 18. Irányzat változatlan. Finomított szesz nagyban 55.75-56.- frt, kicsinyben 56.25-56.50 frt. Élesztőszesz nagyban 56.-56.1/2 forint, kicsinyben 56.25-56.75 forint. Nyerszesz adóva nagyban 54.75-55.- forint, kicsinyben 55.25-55.75 forint. Nyerszesz adózatlan (eknt.) 15.-15.25 frt. Denaturált szesz nagyban 19.25-19.50 frt, kicsinyben 19.50-20.- frt. Az árak 10,000 literfokonkint hordó nélkül, ab vasut Budapestre szállítva. (Készpénzfizetés mellett értendők.)

Bécs, jan. 18. Kontingens nyerszesz azonnali szállításra 18.-18.10 frton kelt el. Zár-latjegyzés 17.90-18.20 frt.

Prága, jan. 18. Adózott tripló szesz 54.- frton jegyezettelt nagyban. Adózatlan szesz 17-17.1/2 frt azonnali szállításra.

Trieszt, jan. 18. Kiviteli szesz tartályokban azonnali szállításra 90% hektoliterenkint nagyban 11 forint azonnali és 10 1/2-10 3/4 frt. február-áprilisi szállításra.

Berlin, jan. 18. Szesz helyben 39.- márka = 22.93 frt, fogyasztási adó nélkül hektoliterenkint a 10,000 literszállék. Át számítási árfolyam 100 márka = 58.80 frt.

Stettin, jan. 18. Szesz 70 márka fogyasztás adóval 38.70 márka = 22.75 frt. Át számítási árfolyam 100 márka = 58.80 frt.

Cukor.

Prága, jan. 18. Nyerscukor 88% cukortartalom alapján franco Aussig, azonnali szállításra 12.95 forint, okt.-decz. szállításra 12.90 forint új campagne.

Hamburg, jan. 18. Nyerscukor f. o. b. Hamburg azonnali szállításra 9.35 márka, február szállításra 9.32 márka, májusi szállításra 9.55 márka. augusztusi szállításra 9-75 márka. Irányzat nyugodt.

Páris, jan. 18. Nyerscukor (88 fok) kész áru 28.50.-29.- frk, fehércukor novemberre 31.1/2 frk,

A budapesti értéktőzsde hivatalos árjegyzései 1898. január 18-án.

Main table containing market data for various securities, including gold and silver prices, bank shares, and government bonds. It is organized into multiple columns with sub-sections like 'I. Államadósság', 'V. Bankok részvényei', and 'XIV. Sorsjegyek'.

Az al megjelölt értékpapiroknál, melyek zárti évi nem csak azaz a napi árral, az osztalék az utolsó zártévre vonatkozólag értendő.

AZ ORSZÁGOS HIRLAP APRÓ HIRDETÉSEI

Központi kiadóhivatal:

Minden szó 2 krajczár, vastagabb betűkből szedve 4 krajczár.

Flórk-kiadóhivatal:

VIII. ker., József-körut 65. szám.

Előre fizetendő kasszpénzben, levélbélyegekből vagy postautalvánnyon.

V. ker., Marokkói-utca 4. szám.

A hirdető címét is közli a hirdetésben, vagy a választ postarestanto kéri, akkor minden közlés után még 30 krajczár kintestári helygelültek is fizetendő. — Csiszeri az apróhirdetést postautalvánnyal...

LEVELEZÉS.

- Talpra magyar... Többeknek... Egy festő... Fiatal orvossal... Distinguált... Pályája... Szép, fiatal... Pénz nem boldogít... Gleichenberg...

HÁZASSÁG.

- Fiatal, csinos, árva leány... Komoly házassági ajánlat... Házasági ajánlat... Férjhez menni... Szép... Intelligens...

ÁLLÁST KERES.

- Házyezető... Fiatal ember... Intelligens fiatal nő... Felolvasó... Felolvasónő... Pénzbeszedő... Gyermek... Gazdasszony... Felolvasónő... Ügyes... Gazdatiszt... Magyar... Könyvelő... 24 éves... Bizalmas... Egy... Jó családból... Mint felíró... Egy fiatal leány... Alkalmazást... Jrodai...

ÁLLÁST KAPHAT.

- Zársat keresek... Gyakornok... Protestáns... Több magyarországi... Magyar bonnet... Építési rajzoló... Française... Bicycli... 2 szép pinczér... Comptoirista...

OKTATÁS.

- Negyedéves... Zongora-órát... Szavaltat és játék-órát...

BIRTOK ELADÁS.

- Vasuti állomáshoz... Baranya... Erzsébetfalván... Ház...

TELEK ES HÁZ ELADÁS.

- Háztelek... Erzsébetfalván... Ház...

ELADÁS.

- Eladó... Birtokomban... Eladók... Kázásulandóknak!... Edison-féle... Előszobába...

VÉTEL.

- Veszek... Hetilapot... Ébenfa-juvela... Holigyek figyelmébe!... Előszobába... Portál... Varrógép... Bál ruhát... Akik kerékpárt... 400-600 liter tej... 130-150... Zongora...

KIADÓ SZOBÁK.

- Rökk Szilárd-utczában... Butorozott... Wesselenyi-utczában... Butorozott... LAKÁS KERESTETIK...

SZOBA KERESTETIK.

- Teljes ellátást... Elegáns... Teljes... Feregmentes...

KIADÓ LAKÁSOK.

- Kiadó... Több... Teljes...

HITEL-PÉNZ.

- Egy minden... Fiatal hivatalnok...

KÖNYVEK.

- Több száz... Bolthelyiséget...

KIADÓ BOLTHELYISÉGEK.

- Bolthelyiséget...

KÜLÖNFÉLE.

- Kedves Jlonka!... Fontos háziasszonyoknak!... Elveszett... Néhány ezer forinttal... Ki akar pénzt... Új gyógyszertár... Egyfogatu... Kerékpár-pálya... Zárs kerestetik... Zongorát... Szőlők... Csak fiatal embereket...

Szabad mozgás.

(c—d.) Az első, amit a vámszövetségtől megkövetelünk, az, hogy ne akadályozza nagyobb mértékben az ország gazdasági szabadságát, szabad mozgását, mint bármely más kereskedelmi szerződés. Tehát annak tartalma semmivel sem lehet több, nem lehet más, mint akármelyik vámszerződésé.

Tény az, hogy 1867-ben az első vámszövetség megkötésekor a vámszövetség gazdasági és jogi képe nem állott ily tisztán annak megalkotói előtt. De tény az is, hogy a harmincz-éves gyakorlat ezt a karakterét a vámszövetségnek teljesen kifejlesztette és ebből a gyakorlatból nekünk sem elvben, sem tényleg semmit sem szabad feláldoznunk.

Kettős oka van az országnak arra, hogy a vámszövetségnek ettől a meghatározásától el ne térjen. Az egyik az, hogy máskülönben a vámszövetség olyan áldozatok is megkívánja, amelyek fejében nem tudna viszontszolgáltatul megfelelő előnyöket nyújtani. A másik pedig az, hogy máskülönben a vámszövetség olyan szövénynyé válnék, amelyet szétválasztani szinte lehetetlen volna még akkor is, ha az ország úgy találná, hogy a vámszövetség rá nézve káros, vagy fölösleges. Nem is szólva a közjogi vagy politikai szempontokról, amely egyenesen megtiltja, hogy a vámszövetségben mást lássunk, abba bármi másnak belevitelét megengedjük, mint ami a normális kereskedelmi szerződésekben is megvan.

Ezt a mértéket kell alkalmazni minden követelésre nézve, mely a vámszövetséggel szemben felmerült akár magyar, akár osztrák részről.

Kelletlen valóság, hogy az osztrákok s köztük kivált a németek még mindig nem tudják belátni ezt az igazságot s még most is oly követelésekkel állanak elő, amelyek tulaján csak bizonyos kontra-hisztórikus törekvéseket lehet mondani, nem pedig magát a vámszövetséget. Annál bántóbbak e kíván-

ságok, mert éppen a németek részéről erdnek, akiknek hegemoniájáért mi annyit tettünk. Annál odiosabbak, mert e képtelen vágyakat a németek alkotmányos uton akarják a jövő vámszövetségébe beleerőszakolni, míg ellenben nálunk legalább is erős aggályok merültek föl, hogy vajjon a mainak megfelelő vámszövetséget lehet-e kötni az abszolút Ausztriával s nem vagyunk-e formális kereskedelmi szerződések terére szorítva, ha odaadát az alkotmány szünetelne.

Nagyon mereven áll egymással szemközt a két felfogás: némely osztrák körök óhaja, akik alkotmányosság mellett is meg akarják fosztani a vámszövetséget mai karakterétől és abból valóságos gazdasági közösgyvet akarnak teremteni, és a magyar vélemény, mely szerint Magyarország az abszolút Ausztriával kizáróan csak formaszertinti kereskedelmi szerződést köthet. Amaz az alkotmányt képesnek tartja arra is, hogy a vámszövetség keretén messze túlmenő egyezkedések létesüljenek a két ország között, emez pedig a mai keretek formaszertü fentartásához is okvellenül megkívánja az alkotmányosságot.

Egész csapatát lehet felsorolni a követeléseknek, amelyeket mostanában az osztrák kereskedelmi kamarák támasztottak s amelyek mind oda czéloznak, hogy a vámszövetség kiforgatassék sarkából.

Követelték, hogy közös legyen a két ország kereskedelmi miniszteriuma, amivel azt akarják elérni, hogy Magyarország ne teremtsen semmit ö nélkülök a maga iparának pártolására.

Kívántak ugyane czélból közös vasuti minisztert.

Azt is óhajtották, hogy a keleti államokkal szemben közös ügygyé tétessék az állategészségügy, azt remélvén, hogy ily módon talán olcsóbb lesz odaát a hus árú.

Beszéltek arról is, hogy közös legyen a két ország külkereskedelmi statisztikája.

S végül kívánták, hogy közös ügygyé tétessék a határvámok kezelése.

A kormány ellentállott mindezeknek a követeléseknek, úgy, hogy azokból semmi sem jutott be a kiegyezés tervezetbe. Ellenben igenis keresztülvitte azt, hogy Ausztria állategészségi egyezményt kötött velünk, amely egyezmény kiegészítő része a Németországgal kötött kereskedelmi szerződésünknek is.

Ha megvalósultak volna a követelések, akkor teljességgel lehetlenné tétett volna örökre, hogy a nemzet a közös vagy önálló vámterület között választhasson; akkor lehetlenné válnék örök időkre, hogy az ország ipart teremthesen, hogy az önálló vámterületre való áttérést előkészíthesse. Azok a kívánások tökéletesen meghamisították volna az 1867: XII. törvény-cikknek a gazdasági kérdésekre vonatkozó részét, mert a vámterületből de facto olyan közösgyvet teremtettek volna, amelynek közösgye még a pragmática sanctionál is erősebb forrásból fakad. Ha azokat elfogadjuk, akkor igazán fölöslegessé vált volna a kérdés, hogy vajjon az abszolút Ausztriával lehet-e vámszövetséget kötni, mert akkor a vámszövetség föltétlenül parancsoló szükséggyé lett volna.

Ezért kell nekünk a legnagyobb aggodalommal vigyáznunk a vámszövetség gazdasági természetére, nehogy abból valamiképen olyan formáció alakuljon, amely nem egyeztethető meg a kereskedelmi szerződések tartalmával. Ezért kell az országnak föltétlenül biztosítani a szabad mozgást, amelyet a vámszövetség ma megad. Ez a kérdésnek legfontosabb közjogi oldala, mert ebben van a jövő szempontjából a leg-erősebb prejudicium.

Egy ízben rámutattunk már arra, hogy az itt tárgyalt elvek ellen való vétésre olykor nálunk is megvan a hajlandóság. De éppen azért kettős köteleessége parlamentnek, kormánynak, publicisztikának egyaránt, hogy ezen a téren se tudatosan, se botlásból az ország semmit fel ne áldozzon.

A kosztosok.

— Csehov P. Antal orosz rajza. —

Zotov Petrovics Mihály városi polgár, egy körülbelül hetven éves, összecsett, egyedül álló öreg felébredt a hidegtől és az öreges bajoktól, melyek egész testében alkalmatlankodtak neki. A szobában sötét volt; a lámpa sem égett már a szent kép előtt. Zotov felemelte a kis ablakfüggönyt és kinézett az ablakon. A felhők, melyet az eget borították, már fehérredni kezdtek, a lég kezdett átlátszó lenni: mindebből azt lehetett következtetni, hogy öt óra lehet, nem több.

Zotov kiköhögte magát, kiköszörülte a torkát és a hidegtől összehúzva magát, felkelt az ágyból. Régi szokása szerint megállt a szent kép előtt és sokáig imádkozott. Elmondta a Miatyánkot, a Mária-áldást és a Hiszkegyet és felsorolt egy hosszú névsort, mint akiknek üdvét a mennyekiek kegyébe ajánlotta. Hogy kik azok voltaképpen, akiknek a neveit felsorolta, azt ő már rég elfelejtette s csak szokásból emlékezett meg róluk... Éppen ilyen szokásból kisöpörte a szobát, pitvart, azután begyújtott az ő természetes, négylábú szamovárjába, amely vörösrézből volt. Ha nem lettek volna Zotovnak szokásai, nem tudta volna mivel eltölteni öregségét.

A begyújtott szamovár lassan kezdett melegedni, aztán egyszeribe rákezdte reszkető baszszushangon a maga szokott zugását.

— No, zugsz már! — dörmögött Zotov. Zugj, amennyit tetszik.

Itt észbe jutott az öregnek, hogy a múlt éjjel kemenczével álmodott, már pedig kemenczével álmodni — bánato jelent.

Az álmok és hasonló jelenségek voltak már csak képesek fejében némi működést előidézni. Ezáltal különös előszeretettel fogott ama kérdések megfejtéséhez, hogy miért zug

ugy a szamovár? mit jelent a kemenczével való álmodás? Az álom nemsokára meg volt fejtve: mikor Zotov kiöblítette a tea-kannát és le akarta abban forrázni a teát, hát akkor látta, hogy a kis tartóban nincs egy szem tea sem. Ez egészen megharagította őt. Dörmögni kezdett.

— Jaj, milyen átkozott élet! — s eközben nyelvével egyik oldalról a másikra forgatta szájában a beharapott száraz kenyérdarabot; — milyen kutyának való élet! Nincs tea! Hiszen, ha csak egyszerű paraszt volnék! De városi polgár vagyok! Háztulajdonos! Disznóság!

Dörmögve és maga-magával czipakodva, Zotov felvette a köpenyét, mely krinolinhoz hasonlított, felhuzott egy pár roppant nagy kalucsnit (amelyet Prohorics czizmadia még 1867-ben varrt) és kiment az udvarra. A levegő szürke, hideg és szomorúan nyugodt volt. A nagy udvar, amely tele volt leullult sárga falevelekkel, fehérlett a könnyű őszi dértől. Se szél, se hang. Az öreg leült a tornác lépcsőjére s rögtön megtörtént az, ami minden reggel pontosan megszokott történni: hozzá szaladt a kutyája, Lyszka egy nagy udvarörzö eb, fehér szőrrel, fekete foltokkal, az is nagyon hitvány volt s a jobb szeme be volt hunyva. Lyszka félve jött hozzá, gyáván meghunyászkodott, mintha lábával nem is a földet érintené, hanem valami izzó pléhet — s egész valója valami rendkívüli elhagyatottságot mutatott. Zotov úgy tett, mintha észre se vette volna, de amint az lassan csóválni kezdte a farkát s nyalni a gazdája kalucsniját, haragosan feldörrent az öreg és lábával nagyot toppantott.

— Mars innen, hogy döglj meg! At... ko... zott!

Lyszka félrement, lefeküdt s úgy nézett azzal az egy szemével a gazdájára.

— Semmirevalók! — folytatta Zotov a dörmögést; — még csak ti kellettetek nekem, Heródések!

És itt gyűlöletes pillantást vetett a félrehillent, mohos tetejű pajtájára; a pajta nyitott ajtajából egy nagy ló-fej nézett rá. Valószínűleg hizelgett a lónak a gazdája figyelme, ugyanazért fejt megmozdította, előbbre aztán jött, nemsokára látható volt az egész ló, amely éppen olyan hitvány, félénk volt, mint a Lyszka; lába sovány, szőre ősz, hasa leleffent, háta csupa csont. Kijött a pajtából és tétovázva megállt, mintha zavarba jött volna.

— Nincs töletek megnyugvásom — folytatta Zotov — hogy nem tudtok már eltűnni a szemeim elől, ti fáraók! Ugy-e bizony, hogy enni kellene? — nevetett gunyosan — csak tessék parancsolni, mindjárt lesz. Az ilyen verseny-paripának mindjárt meglesz a legfinomabb zabja, amennyi csak kell. Csak tessék! Rögtön hozom! A nagyszerű drága fajtájú kutyát is van miből megetetni! Ha olyan finnyás, drága eb, mint uraságod, nem szereti a kenyeret, hát talán egy kis borjupecsenyével szolgálhatok.

Zotov vagy egy félóraig dörmögött, egyre jobban ingerelve maga-magát; végre nem bírta benne felgyűlt méreggel, felugrott, kalucsnijával toporzékolt s dühösen végigkiabált az udvaron:

— Én nem vagyok köteles benneteket tartani, ingyenélők! Én nem vagyok milliomos, akit ti emészthetnétek! Nekem magamnak sincs mit ennem, ti pogány fajzatok, hogy vinne el benneteket a kolera. Se öröömöm nincs bennetektől, se hasznom, csak bajom és bosszúságom. Mért nem szüntök meg már élni? Micsoda híres perszonák vagytok, hogy még a halál se mer hozzátok nyulni? Éljetek, ördög bánja, de én nem kosztollak benneteket. Elég volt eddig. Vége.

